

PİSİDYA, SİDE VE ANTALYA'DA YILDIZ GİBİ PARLAMIS OLAN
TÜM AZİZLERİN ANMA GÜNÜ İÇİN VAAZ (19.7.2020)

Bugün anmak için topladığımız Pisidya, Side ve Antalya Kilisesi'nin binlerce Aziz'in varlığını güçlü bir şekilde hissediyoruz. Bunların arasında isimleriyle bilinen 18 aziz ve 5. asırda buradaki Kiliseye riyâset eden (Kiliseyi yöneten) ve 451 yılında Kalsedonya'da (Kadıköy) gerçekleşen Dördüncü Ekümenik Konsilde yüzlerce Kutsal Peder ile birlikte katılan ve bugün de andığımız Aziz Episkoposlar mevcuttur.

Onlarla birlikte parlak bir bulut gibi manevi semalarda ışıldayan Pisidya ve Pamfiliya Azizlerin'ni anıyoruz. Tabii ki Kilisemiz yıl boyunca Kilise Takvimine uygun olarak her Aziz'i anmakta, fakat Ekümenik Patrikhane'nin kararıyla hepsini birlikte bugün de ayrıca anmaktayız. Onlar Apostolik (Elçiler) çağından 18.yüzyılın sonuna kadar yaşayan Azizlerdir.

Sinaksarion Kitabında (Azizlerin özgeçmişlerinin Kitabı) kökenlerinin veya îman şehidi oldukları yerler olarak Pisidya'nın Antakya şehrini (bugünkü Yalvaç şehri) Sparta (bugünkü Isparta), Pisidya'nın Selefke kenti, Sozopoli (bugünkü Uluborlu), Antalya, Magidos (bugünkü Lara), Perge, Selge, Side ve Pisidiya ile bugünkü Antalya ilinin diğer yöreleri gösteriliyor.

Bu yöre dinimizin Aziz iman şehitlerinin kutsal kanı ve Aziz Kutsal Pederlerimizin gözyaşlarıyla sulanmıştır.

Bugün andığımız Azizlerin sayısı bini aşıyor. Azizlerin hayatlarının yazıldığı-kaydedildiği kitaba göre Pisidya'da yaşayan ve iman şehidi olan 15.000 Aziz'i 16 Temmuz'da anıyoruz. Tüm bu Azizlerin arasından sadece 64 'dü ismiyle tanınıyor. Yöremizde ilk Elçisel (Apostolik) seyahat esnasında ilk olarak İncil'in vaazını veren Elçi Aziz Pavlus ve Barnabas gibi Aziz Elçiler, Selge'de iman şehidi olan Akillas ile Prichila, Aziz Pavlus tarafından atanan Selefke kentinin Episkoposu Aziz Artemius'un olduğu gibi Başrahipler, iman şehitleri ve Azizlik mertebesine erişenler bulunuyor. Bazıları kardeş veya arkadaşları ve İsa Mesih uğruna birlikte iman şehidi oldular. Bazıları çocukları Kyriakoz ve Theodoula ile birlikte 124 yılında Antalya'da iman şehidi olan karı koca Aziz Esperus ve Azize Zoe gibi aynı ailenin bireyleriydiler. Pisidya'nın Antakya kentinde 15 yaşındaki Büyük İman Şehidi Azize Marina gibi ergenlik yaştaki veya çok ileri yaştaki kişiler de mevcuttu.

Fakat tüm bu Azizlerin ortak bir özelliği vardı: O da Rabbimiz Mesih İsa'ya karşı besledikleri sevgi ve ona bağlı olmalarıydı. Vaftiz oldukları andan itibaren, İsa Mesih ile birleştiler ve Kilise'nin üyeleri oldular ve İsa Mesih 'e tamamen güvendiler. Kendi isteklerini İsa Mesih'in iradesine göre yönlendiriyorlardı. Elçi Aziz Pavlus'un

yazdığına göre, İsa Mesih'in düşündüğü gibi düşünmek istiyorlardı. "Biz Mesih'in düşüncesine sahibiz". (A Korint.2:16). Sevgiden, hür iradeyle İsa Mesih'i hoşnut eden her şeyi konuşmaya ve gerçekleştirmeye çalışıyorlardı. Elçi Aziz Pavlus'un sözlerini uyguluyorlardı: "Kardeşler gerçek, mütevazi, sade, adil, temiz, herkes tarafından sevilen iyi bir üne sahip olanı ve erdemle alakasıyla övgüye layık olanı aklınızda tutun....ve ona göre davranın. (Filip 4:8:9). Bu İlahi teşvikler Hristiyanların hayatını yönlendiriyordu.

Azizlerimizin çoğu, Hristiyanlığın ilk üç yüz yılı boyunca, Roma İmparatorları, sapkın yöneticileri veya başka dine mensup olanlar tarafından Hristiyanlara karşı uygulanan acımasız zulümlerin sürdüğü çok zor dönemlerde yaşadılar. İmanlı Hristiyanlar tutuklanarak mahkemelere sürünüyorlardı. Orada Hristiyanlar İsa Mesih'e imanlarından vazgeçmeye, putlara kurban kesmeye veya ortodoks inancı inkar etmeye ve kendilerini kovuşturanların inandıkları başka dini kabul etmeye zorlanıyorlardı. O zor saatlerde bir karar almaları gerekiyordu. Bu durumda Azizlerimiz nasıl davranıyorlardı? Elçi Aziz Pavlus'un şu sözleri yüreklerinde yankılanıyordu: Mesih'in sevgisinden bizi kim ayırabilir? Sıkıntı mı, elem mi, zulüm mü, açlık mı, çıplaklık mı, tehlike mi, kılıç mı? Yazılmış olduğu gibi: «Senin uğruna bütün gün öldürülüyoruz, kasaplık koyunlar sayılmışız.» Ama bizi sevenin aracılığıyla bu durumların hepsinde galiplerden üstünüz." (Rom.8:35-37). Azizler bizim uğrumuza sevgisinden kendini feda eden İsa Mesih'e sadık kalmaya karar vermiş olarak iskencelerle gelen ölümün tüm acılarına benzersiz kahramanlık ve gönül rahatlığı ile karşı koydular ve bunun sonucunda Yargıç Rabbimiz'den Azizliğin parlak tacına ve semavi izzete kavuştular.

Bugün bu Azizleri, İsa Mesih'e olan sevgi ve inançlarından dolayı verdikleri mücadeleleri ve katlandıkları zulümleri anıyoruz. Fakat Azizleri-anmanın daha derin bir amacı, onların kutsal yaşamlarından ve örneklerinden ilham almamız ve onların izinden gitmek istememizdir. Sonuçta Aziz Pavlus: "Bu nedenle beni örnek almaya çağırıyorum sizi; ben de Mesih'i örnek aldığım gibi."(1 Kor.4,16), diyor.

Tanrı'ya Şükür, biz bugün yaşadığımız ülkede, bazı ülkelerde olduğu gibi, İsa Mesih'e olan inancımızı inkar etmeye zorlayan bu türlü zulümlere maruz kalmıyoruz. Kiliselerimize gelerek, Gerçek Tanrı'ya ibadet etmeye serbest bulunuyoruz. Fakat bizi Kilisemiz'den uzaklaştıran ve Mesih İsa'ya olan sevgimizi donduran ve ilgimizi geçici sevinç ve zevklere sürükleyen başka türlü cazip şeyler olabilir, bunun sonucunda inancımızı kaybedebiliriz ve "Tanrı'nın ve umudun olmadığı bir dünyada "(Efesliler 2:12) yaşamış oluruz.

Bu türlü manevi tehlikeler her zaman vardı ve de var olmaya devam edecektir. Bu yüzden kardeşlerim Azizlerimizi rnek alalım, onların yaşam tarzlarını dikkate alalım, nurlanmış davranışlarını izleyelim ve Kurtarıcımız İsa Mesih'e olan sevgimiz ile inancımızı devamlı oğaltalım, öyle ki Semavi Krallığın sevincini tatma imkanına nail olalım. Amin.